

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a členov senátu JUDr. M Lipovského a JUDr. Jany Serbovej, v trestnej veci proti obvinenému **M M a spol.**, vedenej na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši pod sp. zn. 2T 129/2003, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. marca 2008 v Bratislave, prerokoval dovolanie obvinených M M a M M, podané prostredníctvom obhajcu JUDr. L J proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 4. júla 2007, sp. zn. 2 To 54/2007 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolania obvinených M M a M M **sa o d m i e t a j ú .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši zo dňa 7. novembra 2006, č. k. 2T 129/2003-253, boli obvinení M M a M M uznaní za vinných zo spáchania trestného činu poškodzovania spotrebiteľa spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 121 ods. 1 Tr. zák. (zákona číslo 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005 – ďalej len Tr. zák.), ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že:

- obžalovaný M M spoločne so synom – obžalovaným M M, podnikajúcim pod obchodným menom M so sídlom L číslo X okres R, podľa živnostenského listu číslo Ž z X, vydaným Okresným úradom – odborom živnostenským a ochrany spotrebiteľa v R, poškodili spotrebiteľa O M na akosti tovaru tak, že vo V, okres L

začiatkom roku 2002 si objednal u živnostníka M M prostredníctvom M M dodávku malotraktora MT 8-132 s motorom Lombardini v kúpnej cene 360 000 Sk, ktorú poškodený vyplatil obžalovanému M M v dvoch splátkach, a to dňa 24. marca 2002 sumu vo výške 100 000 Sk a dňa 16. apríla 2002 sumu vo výške 260 000 Sk, dňa 18. apríla 2002 mu obžalovaní dodali malotraktor MT 8-132 s motorom Slávia, ktorý oproti motoru Lombardini má horšie technické parametre, nižší výkon, životnosť, vyššiu spotrebu a hlučnosť, tiež nižšiu kúpnu cenu, na tieto okolnosti poškodeného úmyselne neupozornili, pretože už od výrobcu objednali motor Slávia, čím poškodili O M o sumu najmenej 52 291 Sk.

Za to bol obom obvineným podľa § 121 ods. 1 Tr. zák. uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere každému z nich osobitne desať mesiacov, výkon ktorého im obom bol zhodne podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienenčne odložený na rovnako dlhú skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov. Podľa § 53 ods. 1, § 54 ods. 3 Tr. zák. okresný súd obvinenému M M uložil aj peňažný trest vo výmere desať tisíc slovenských korún a pre prípad jeho úmyselného zmarenia stanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní jedného mesiaca. Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. (zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov - ďalej len Tr. por.) obom obvineným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému O M škodu vo výške 52 291 Sk, pričom súčasne tohto poškodeného odkázal podľa § 229 ods. 2 Tr. por. so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody na konanie o občianskoprávných veciach.

Na základe odvolania podaného oboma obvinenými druhostupňový Krajský súd v Žiline vyniesol dňa 4. júla 2007 rozsudok, č. k. 2 To 54/2007-288, ktorým podľa § 258 ods. 1 písm. d/, písm. e/, písm. f/ Tr. por. (zákona číslo 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušil. Následne podľa § 259 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom skutkovom základe (ide o citáciu zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 4. júla 2007 – č. I. 287 spisu, ako aj citáciu výroku vyhotovenia druhostupňového odsudzujúceho rozsudku z č. I. 288-293 spisu, avšak tento skutkový základ sám nešpecifikoval) uznal obvineného M M za vinného zo spáchania trestného činu poškodzovania spotrebiteľa podľa § 121 ods. 1 Tr. zák a obvineného M M za vinného z pomoci k tomuto trestnému činu podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 121 ods. 1 Tr. zák.

Následne konajúci krajský súd obom obvineným podľa § 121 ods. 1 Tr. zák. uložil zhodné tresty odňatia slobody vo výmere po desať mesiacov každému z nich, pričom podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. im ich výkony podmiennečne odložil na rovnako dlhé skúšobné doby v trvaní dvanásť mesiacov. Podľa § 53 ods. 1, § 54 ods. 3 Tr. zák. uložil obvinenému M M aj peňažný trest vo výmere 10 000 Sk a pre prípad jeho úmyselného zmarenia mu stanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere desať dní. Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. uložil obvinenému M M povinnosť samostatne nahradiť poškodenému O M škodu vo výške 42 380 Sk, pričom podľa § 229 ods. 2 Tr. por. tohto poškodeného odkázal so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody na konanie o občianskoprávných veciach.

Z uvedeného vyplýva, že k takémuto právoplatnému odsúdeniu obvinených M M a M M došlo na základe vyššie citovaných odsudzujúcich rozhodnutí dňom 4. júla 2007.

Proti označenému uzneseniu Krajského súdu v Žiline podali v zákonom stanovenej trojročnej lehote dňa 14. januára 2008 prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. L J na Okresný súd v Liptovskom Mikuláši vo svoj prospech dovolanie obvinení M M a M M. Podstatou ich spoločného dovolania je nezmenené obhajobné tvrdenie, prezentované počas pôvodného trestného konania, a to že skutok ustálený súdmi oboch stupňov sa nestal, resp. že nejde o žiaden trestný čin, ale výlučne o občianskoprávny vzťah. Zotrvali na doterajších obhajobných postojoch a akcentovali, že súdy oboch druhov a stupňov nesprávne právne posúdili zistený skutok, resp. ich osobnú trestnoprávnu zodpovednosť.

V dovolacích dôvodoch opakovane rozviedli svoje obhajobné tvrdenia z prípravného i súdneho konania (a tiež poukázali na všetky v pôvodnom konaní podané opravné prostriedky) s kladením dôrazu na to, že nejde o trestný čin. Vyslovili názor, že odvolací krajský súd mal splnené všetky podmienky k tomu, aby ich odvolaniam v pôvodnom konaní plne vyhovel a napádaný odsudzujúci rozsudok Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši ako nespravodlivý a vecne nesprávny zrušil. Rovnako pochybil, keď nanovo prijal právne posúdenie skutku aj ako pomoc podľa § 10 Tr. zák. k trestnému činu poškodzovania spotrebiteľa podľa

§ 121 Tr. zák. Ak by krajský súd správne vyhodnotil zhromaždené dôkazy, mal dôjsť k záveru o potrebe oslobodenia oboch obvinených spod obžaloby v zmysle § 226 Tr. por., nakoľko posudzovaný skutok nebol spôsobilý naplniť znaky inkriminovaného trestného činu. V súvislosti s právnou kvalifikáciou ustanovenia § 121 ods. 1 Tr. zák. vyslovili názor, že na naplnenie skutku nestačí poškodenie jedného výlučného spotrebiteľa, ale musí ísť o viacero poškodených subjektov a taktiež musí ísť o viaceré opakované, resp. viacnásobné protiprávne konania. Konceptia súdeného skutku na podklade podanej obžaloby podľa dovolateľov nevykazuje formálne znaky skutkovej podstaty posudzovaného trestného činu poškodzovania spotrebiteľa. V ďalšom obaja dovolatelia poukázali na slobodu trhu, zmluvnú slobodu a štátom neregulovanú cenovú politiku s dôrazom na prezentáciu názoru v tom smere, že vlastne poškodzovať spotrebiteľa predražením vo forme akéhosi klamania na cene tovaru v súčasnej trhovej politike nie je na území nášho štátu v dnešných sociálno ekonomických a trhových podmienkach možné.

Súdený trestný čin nie je naplnený podľa dovolateľov ani za situácie, že by bol spotrebiteľovi odovzdaný iný druh tovaru. Vyslovili však názor, že v priebehu pôvodného konania nevyšla dokazovaním najavo žiadna taká skutočnosť, ktorá by odôvodňovala prijatie záveru o úmysle M a M M oklamať O M, pričom tomuto dodali nový malotraktor, o ktorom poškodený musel vedieť, že jeho súčasťou je motor značky Slávia (výška zloženej zálohy v sume 260 000 Sk, katalóg náhradných dielov, výrobný štítok na motore bez pozmeňovaných údajov, záručný list preukazujú podľa dovolateľov vedomosť poškodeného, že súčasťou malotraktora je práve motor Slávia).

V ďalšom poukázali na závery občianskoprávneho konania vedeného pred Okresným súdom v Ružomberku pod sp. zn. 4C 24/02, a Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 6 Co 352/03, a nástojili na tom, že tieto rozhodnutia mali súdom oboch stupňov konajúcich v pôvodnom trestnom konaní v zmysle § 9 ods. 1 Tr. por. vyriešiť určitú predbežnú otázku a ako takú ju tieto aj mali v trestnom konaní zohľadniť.

Dovolaním namietali nedostatky obžaloby z hľadiska jej formálnych náležitostí i obsahovosti s nadväznosťou na závery o právnej kvalifikácii inkriminovaného skutku

(§124 ods. 1 Tr. zák. namiesto § 121 ods. 1 Tr. zák. pojatého súdmi). Vyslovili názor v tom smere, že odvolací súd nemohol vyniesť svoje rozhodnutie za situácie, keď neupozornil obžalovaných na odlišnú možnosť posúdenia ich protiprávneho konania (majúc na mysli situáciu, že namiesto spolupáchateľstva k trestnému činu poškodzovania spotrebiteľa dospel k záveru o spáchaní skutku obvineným M M samostatným konaním a u obvineného M M k záveru o spáchaní pomoci k vyššie uvedenému trestnému činu).

Vyslovili názor, že v pôvodnom konaní nebola v skúmanej veci daná miestna príslušnosť Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši na konanie a rozhodovanie v prvom stupni, nakoľko k prevzatiu kúpnej ceny došlo v okrese Ružomberok a miestom podnikania M M bol taktiež Ružomberok. Preto mal prokurátor správne podať obžalobu na Okresný súd v Ružomberku. Napokon dovolatelia uviedli, že rozsudok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný, pretože v ňom nie je opísaný trestný skutok, zo spáchania ktorého mali byť ako obvinení uznaní za vinných, keď odkaz na nezmenený skutkový stav aj s ohľadom k zmene právneho posúdenia protiprávneho konania obvineného M M nemôže obstať (naviac za situácie nesprávnej identifikácie obvineného M M).

Záverom preto dovolatelia navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v rozsahu § 371 ods. 1 písm. a/, písm. c/ a písm. i/ Tr. por. účinného od 1. januára 2006, aby zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline zo 4. júla 2007, č. k. 2 To 54/2007-288, a tomuto krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu ako súd odvolací znovu prerokoval a rozhodol.

Okresný prokurátor v Liptovskom Mikuláši v písomnom vyjadrení k podanému dovolaniu dňa 12. februára 2008 uviedol, že dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. a/ Tr. por. nie je daný a vo veci v prvom stupni správne rozhodoval miestne príslušný Okresný súd v Liptovskom Mikuláši, pretože k uzavretiu dohody o zadovážení a kúpe malotraktora medzi obvinenými a poškodeným došlo v obci V, kde súčasne došlo aj k odovzdaniu peňazí a dohode všetkých podmienok zadováženia malotraktora, jeho druhu, akosti i ceny, ktoré okolnosti zakladajú miestnu príslušnosť Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši.

Prokurátor vyslovil názor, že nie sú splnené dôvody dovolania ani vo vzťahu k ustanoveniu § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pretože v otázke právnej kvalifikácie nedošlo k zásadnej a významnej zmene, a to ani k zmene právneho posúdenia skutku, pričom žiadnym zásadným spôsobom nebolo porušené ani právo obvinených na obhajobu. Dodal, že obhajca obvinených už po podaní obžaloby v pôvodnom konaní namietal zákonnosť a predpísané náležitosti podanej obžaloby v zmysle § 177 Tr. por., pričom mylné číselné označenie § 124 Tr. zák. bolo v pôvodnom konaní (pri správnom skutkovom ustálení) napravené zákonným spôsobom do podoby ustanovenia § 121 Tr. zák. Súdny oboch stupňov sa s takouto písárskou chybou dostatočne vysporiadali a oná chyba nemala význam pre posúdenie skutku a trestnej veci ako celku.

Napokon prokurátor nevzhľadal ani dôvody dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože zistený skutok súdy oboch druhov a stupňov správne právne posúdili.

Okresný prokurátor preto dovolaciemu súdu navrhol, aby podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie M M a M M odmietol.

Poškodený O M sa k dovolaniu obvinených písomne nevyjadril.

Samosudkyňa Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši predložila takto kompletizovaný spisový materiál dovolaciemu Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 21. februára 2008.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno, aj okrem ďalších prípadov, podať, ak

a/ vo veci rozhodol nepríslušný súd,

c/ zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,

i/ rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 381 Tr. por. prejednal spoločné dovolanie obvinených M M a M M, podané prostredníctvom ich obhajcu JUDr. L J a zistil, že toto nie je dôvodné ani z jedného z vyššie uvedených hľadísk.

Podľa § 121 ods. 1 Tr. zák. trestného činu poškodzovania spotrebiteľa sa dopustí aj ten, kto na cudzom majetku spôsobí škodu nie nepatrnú tým, že poškodzuje spotrebiteľov najmä tak, že ich klame na akosti, množstve alebo hmotnosti tovaru, alebo kto uvedie vo väčšom rozsahu na trh výrobky, práce alebo služby a zatají pritom ich podstatné vady.

Podľa § 9 ods. 1 Tr. zák. páchatelom trestného činu je, kto trestný čin spáchal sám.

Podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých osôb, zodpovedá každá z nich, ako by trestný čin spáchala sama (spolupáchatelia).

Podľa § 10 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. účastníkom na dokonanom trestnom čine alebo jeho pokuse je, kto úmyselne poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, najmä zadovážením prostriedkov, odstránením prekážok, radou, utvrdzovaním v predsavzatí, sľubom prispieť po trestnom čine (pomocník).

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. na trestnú zodpovednosť a trestnosť účastníka sa použijú ustanovenia o trestnej zodpovednosti a trestnosti páchatel'a, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa § 120 ods. 1 Tr. por. rozsudok po úvodných slovách „V mene Slovenskej republiky“ musí obsahovať

a/ označenie súdu, o rozsudok ktorého ide, aj mená a priezviská sudcov, ktorí sa na rozhodnutí zúčastnili,

b/ deň a miesto vyhlásenia rozsudku,

- c/ výrok rozsudku s uvedením zákonných ustanovení ktoré boli použité,
- d/ odôvodnenie, ak zákon neustanovuje niečo iné, a
- e/ poučenie o opravnom prostriedku.

Podľa § 120 ods. 3 Tr. por. výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením príslušného zákonného ustanovenia, ale i uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne i uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov, včítane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí z č. I. 287 spisu okrem iných skutočností a faktov vyplýva, že Krajský súd v Žiline vo veci vyhlásil rozsudok, ktorým pôvodný odsudzujúci rozsudok Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši zo dňa 7. novembra 2006, č. k. 2 T 129/03-253. podľa § 258 ods. 1 písm. d/, písm. e/, písm. f/ Tr. por. v celom rozsahu zrušil. Následne sám rozhodujúc podľa § 259 ods. 3 Tr. por. obvineného M M uznal za vinného zo spáchania trestného činu poškodzovania spotrebiteľa podľa § 121 ods. 1 Tr. zák. a obvineného M M za vinného z pomoci k tomuto trestnému činu. Odvolací súd sám nekoncepoval skutkovú vetu, hoci prvostupňový rozsudok aj v tejto časti zrušil, ale zápisnične vyhlásil (rub č. I. 287 spisu), že rozhodol „pri nezmenenom skutkovom základe“. Z predmetnej zápisnice o verejnom zasadnutí tak nesporne vyplýva, že v pôvodnom konaní rozhodujúci odvolací súd na verejnom zasadnutí dňa 4. júla 2007 týmto spôsobom vyhlásil odsudzujúci rozsudok, čím prezentoval ustálenie skutku bez akejkoľvek modifikácie, na nezmenenom a konkrétnom skutkovom základe, presne takom, aký ustálil vo svojom odsudzujúcom rozsudku č. k. 2 T 129/2003-253, dňa 7. novembra 2006 Okresný súd v Liptovskom Mikuláši. Táto skutočnosť je napokon dostatočne zrejmá aj z č. I. 290 spisu, kde je presne uvedená špecifikácia skutku, ktorý bol v dôsledku podaných odvolaní v zmysle § 254 Tr. por. predmetom skúmania odvolacím Krajským súdom v Žiline.

Vyhotovenie rozsudku Krajského súdu v Žiline (prvopis č. k. 2 To 54/2007-288) však výrokovo neobsahuje skutkové závery, ktoré odvolací súd

pojal do vyhláseného rozhodnutia tak, ako to prezentoval v zápisnici o verejnom zasadnutí na rube č. I. 287 spisu, a tak je v tomto rozsahu vyhotovenie rozsudku s vyhláseným rozhodnutím nesúladne.

Takýto stav síce nie je optimálny a správne naň dovolatelia poukázali v dôvodoch spoločne podaného dovolania, avšak nedostatok je jednoducho odstrániteľný postupom, podľa ktorého ak je napadnuté rozhodnutie nesprávne len v tom, že niektorý výrok v ňom chýba, alebo je neúplný, môže dovolací súd bez vyslovenia výroku podľa § 386 ods. 1 Tr. por. a zrušenia rozhodnutia podľa § 386 ods. 2 Tr. por. uznesením prikázať súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby o chýbajúcom výroku rozhodol alebo neúplný výrok doplnil. V danom prípade ide o situáciu posúdiťnú tak, že druhostupňový Krajský súd v Žiline vydal vyhotovenie rozhodnutia, ktoré je neúplné a ako také ho bude povinný na základe tohto uznesenia v zmysle ustanovenia § 387 Tr. por. o neúplný výrok vo vyhotovení doplniť, čím sa vyhlásený výrok optimalizuje a zosúladi výrokovo (skutkovo) s vyhlásenou formou druhostupňového rozsudku, zrejmou na rube č. I. 287 spisu ako bol správne vyhlásený (resp. ide o faktické a pragmatické nariadenie opravy nesúladu resp. chyby).

Za tejto situácie možno konštatovať, že skutkovo i právne je postup Krajského súdu v Žiline zákonný a správny. Pretože dôvodne sa má za to, že skutok v rozsudku odvolacieho súdu bol vyhlásený na verejnom zasadnutí dňa 7. novembra 2007 v zhode so skutkom ustáleným okresným súdom, možno súčasne konštatovať, že ide o skutok absolútne totožný so skutkom uvedeným v skutkovej vete pôvodného odsudzujúceho prvostupňového rozsudku. Následne možno aj spoľahlivo uzavrieť, že odvolacím súdom ustálená právna kvalifikácia takéhoto skutku je správna a skutková veta plne zodpovedá u obvineného M M právnej kvalifikácii trestného činu poškodzovania spotrebiteľa podľa § 121 ods. 1 Tr. zák. a u obvineného M M pomoci k tomuto trestnému činu v zmysle § 10 ods. 1 písm. c/, § 121 ods. 1 Tr. zák. Rozhodne nemožno prisvedčiť dovolacej námietke oboch obvinených v tom ohľade, že by napadnuté rozhodnutie bolo založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Konceptia ustáleného skutku súdmi oboch druhov a stupňov neodporuje totiž ani právnej kvalifikácii prvostupňového odsudzujúceho rozsudku podľa § 9 ods. 2, § 121

ods. 1 Tr. zák., ani vyššie uvedenej právnej kvalifikácii ustálenej druhostupňovým Krajským súdom v Žiline.

Zo znenia ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom opravnom prostriedku – dovolaní je viazaný skutkovým stavom, ako ho zistili súdy prvého a druhého stupňa v pôvodnom konaní. Rovnako ani nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

V posudzovanej trestnej veci je z dôvodov dovolania (ako aj z celého obhajobného postoja oboch obvinených prezentovaného počas pôvodného trestného konania) zrejmé, že obvinení namietali a namietajú spôsob, akým súdy oboch druhov a stupňov v pôvodnom konaní vyhodnotili vykonané dôkazy v ich neprospech. Avšak skutok v znení koncipovanom Okresným súdom v Liptovskom Mikuláši a Krajským súdom v Žiline je pre Najvyšší súd Slovenskej republiky záväzný, z čoho sekundárne vyplýva, že aj ustálená právna kvalifikácia skutku je v súlade so zákonom a správna. Oba v pôvodnom konaní rozhodujúce súdy pritom správne prihliadli aj na všetky hmotnoprávne ustanovenia, ktoré v prejednávanom prípade prichádzali do úvahy.

Dovolacie dôvody v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1, písm. a/, písm. c/ Tr. por. nie sú taktiež dané. Predovšetkým vo veci rozhodoval miestne príslušný Okresný súd v Liptovskom Mikuláši. Jednalo sa totiž o tzv. dištančný delikt, teda situáciu, keď bola trestná činnosť páchaná na území viacerých obvodov, čo súbežne zakladalo miestnu príslušnosť viacerých okresných súdov. V konečnom dôsledku ju správne prejednal ten, v obvode ktorého bola prokurátorom podaná obžaloba. V obvode Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši jednoznačne došlo k takým úkonom, ktoré zakladali vecnú i miestnu príslušnosť tohto súdu po podaní obžaloby.

Rovnako nie je daný dôvod dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Zákon nevyžadoval, aby obvinený M M musel byť upozornený na odlišné právne posúdenie skutku, nakoľko sa nejednalo o zmenu právnej kvalifikácie, ani prísnejšiu právnu kvalifikáciu skutku, pre ktorý bol v obžalobe trestne stíhaný.

Na tejto situácii nič nemení ani fakt, že v obžalobe okresného prokurátora v Liptovskom Mikuláši zo dňa 18. júna 2003, sp. zn. Pv 1239/02 (viď č. I. 126-134 spisu) sa v právnej kvalifikácii nesprávne uvádzalo ustanovenie § 124 ods. 1 Tr. zák. súbežne popri závere, že tam uvedený skutok sa posudzuje ako trestný čin poškodzovania spotrebiteľa (správne má ísť o ustanovenie § 121 ods. 1 Tr. zák.), lebo obvinení mali spôsobiť na cudzom majetku škodu nie nepatrnú tým, že poškodili spotrebiteľa tak, že ho oklamali na akosti tovaru. Tento nedostatok bol predmetom skúmania oboch konajúcich súdov a bol vyhodnotený ako nepodstatná písárska chyba pôvodnej obžaloby. Rozhodne preto neboli porušené v žiadnych smeroch práva oboch obvinených na obhajobu (ani zákonom vyžadovaným zásadným spôsobom).

Na základe týchto skutočností, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s ustanovením § 382 písm. c/ Tr. por. tak, ako je to obsiahnuté v enunciiate tohto uznesenia.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 19. marca 2008

JUDr. Ján M i h a l, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: